

Цариградскитѣ стени могли да превзематъ само кръстоносцитѣ (латинцитѣ) презъ 1204 г. и турцитѣ презъ 1453 г. и то като заобиколили града както по суша, така и по море.

Задругитѣ бележитости въ Цариградъ ще разкажемъ другъ пжтъ, а сега нека поменемъ нѣколко думи за българитѣ въ тоя градъ. Преди освобождението въ султановата столица имало до 30,000 души българи: работници, градинари, хлѣбари, учители, писатели, занаятчий-еснафи и търговци. Тука за пръвъ пжтъ еснафитѣ се сдружаватъ и сполучватъ да си извоюватъ своя църква, вестникъ, книга и училище. Тука е основана българската Екзархия и сж се обединили подъ единъ екзархъ всички българи.

Днесъ въ Цариградъ живѣятъ около 3000 българи. Тѣ иматъ една много красива, но малка църква на Златенъ Рогъ въ мѣстността Фенеръ (вж. карт. на стр. 16), иматъ две училища, прогимназия, хубава болница и прекрасно здание, въ което живѣе замѣстника на починалия екзархъ Иосифъ I.

Българитѣ въ Цариградъ работятъ съ куражъ, живѣятъ добре съ турцитѣ и подържатъ доброто име на нашия народъ.

